

## ГЛАВА ІІІ.

А. Глголаше же ко оўчнікымъ своімъ: чловѣкъ нѣкій бѣ  
богатъ, іже имаše приставника: и той ѿклеветанъ бысть  
къ немъ, іако расточаेतъ имѣнія єго.

Б. И пригласивъ єго рече ємъ: что се слышаши въ текѣ;  
воздаждь ѿвѣтъ въ приставленіи домовнѣмъ; не возможеши  
ко ктомъ дому строити.

Г. Рече же въ себѣ приставника дому: что сотворю,  
іако гдѣ мой ѿемлетъ строеніе дома въ мене; копати не  
могъ, просыти стыжася.

Д. Разумѣхъ, что сотворю, да єгда ѿстявлена буде въ  
строителья дома, пріимутъ мѧ въ дома своѧ.

Е. И призвавъ єдинаго когождо въ должникъ гдѣна своею,  
глголаше пѣрвомъ: колицѣмъ долженъ єси гдѣнъ моемъ;

Ж. Онъ же рече: стоя мѣръ масла. и рече ємъ: пріими  
писаніе твоє, и сѣдз скорѣ напиши патъдесатъ.

З. Потомъ же рече драгомъ: ты же колицѣмъ долженъ  
єси; онъ же рече: стоя мѣръ пшеницы. и глгола ємъ: прі-  
ими писаніе твоє, и напиши ѿсмъдесатъ.

И. И похвали гдѣ дому строитела неправеднаго, іако  
мѣдрѣ сотвори: іако сынове вѣка сего мѣдрѣйши паче сы-  
нівъ срѣта въ родѣ своемъ суть.

Ю. И азъ въмъ глаголю: сотворите себѣ драги въ маммѣны  
неправды, да, єгда ѿскладите, пріимутъ вы въ вѣчныя  
кробы.

Т. Вѣрный въ малѣ, и во мнозѣ вѣренъ єсть: и непра-  
ведный въ малѣ, и во мнозѣ неправеденъ єсть.

Л. Аще оўго въ неправеднѣмъ имѣни вѣрни не бысте,  
во истиинѣмъ кто въмъ вѣръ иметъ;

Е. И аще въ чужемъ вѣрни не бысте, вѣше кто въмъ  
дастъ;

Н. Никій же рабъ можетъ дѣлама господинома работати: